ఈ వారం కథ

యుద్ధం!

సంధ్యాలక్ష్మణ్

మొదలైందా?

అవుతుంది. తప్పకుండా అవుతుంది. ఇలా అవకుండా మరోలా కూడా అవుతుందేమో..

నేనూ ఎదురు చూశాను.

ఇప్పుడు పేపర్లో వార్తలు చదువుతుంటే నాకయితే మహోద్రేకం వస్తోంది. రేపు యుద్ధం జరగబోతుందనగా వైట్‌హౌస్‌లో బుష్‌గారు హాయిగా నిద్రించేరట.

కొద్దిరోజుల క్రితమే అణుబాంబులు విసిరినా ధ్వంసంగాని గదొకటి సద్దాంగారు నిర్మించుకుని, ఓ సంవత్సరంపాటు తనకీ తన్తోపాటు జీవించేవారికి సరిపోయే ఆహార పదార్థాలూ, మందులూ దాచుకున్నారంట.

ఆయన్ని మాత్రం పొరపోటేముంది. ఏకాంతంగా నేలమాళిగల్లో నివసించలేదు కదా. ఆయనకు సేవలు చేసేవారు కావాలి. సుఖాలు అందించేవారు కావాలి. మరి వీరందరికీ రోగాలు వస్తాయి. మానవమాత్రులు

న్నాం అని చెప్పాడట. మనకి మాత్రం యుద్ధం మొదలైందని అయ్యాక చెప్పాడు"

"అవును మరి. మనకిక్కడ రోజూ బోల్డు యుద్ధాలు జరుగుతుంటాయి కదా మధ్యలో చెడగొట్టడం ఎందుకని"

ఏదైనా సద్దాంగాడు మొనగాడు అసలా ఫిగర్ చూడండి. హిట్లర్ గానీ, అమీన్‌గానీ భయంపుట్టిస్తారు వీడలా కాదు. లవ్‌లీ ఫిగర్"

"మరేంటనుకున్నారు. సద్దాం అంటే ప్రాణాలిస్తారు. పొద్దున్నే టీవీలో వాడి బొమ్మతోనే ఆరంభం"

"అయినా వాడి ధైర్యం ఏమిటి? అమెరికావాడ్ని ఎదిరించగలమనేనా?"

"ముందు వాడ్ని లేపేస్తారనుకుంటా"

"మీకింకా తెలియదా? ఆల్‌రెడీ సద్దాం అయిపోయాడని అమెరికా పుకార్లు"

"ఏంకాదు. ఆడంత తెలివి తక్కువవాడు కాదు. ఓ వేళ అయివుంటే ఏ సద్దాంగాడు పోయాడో"

"అంటే"

జిత్తుల మారి సద్దాం వాడు. తనలాంటి వారిని

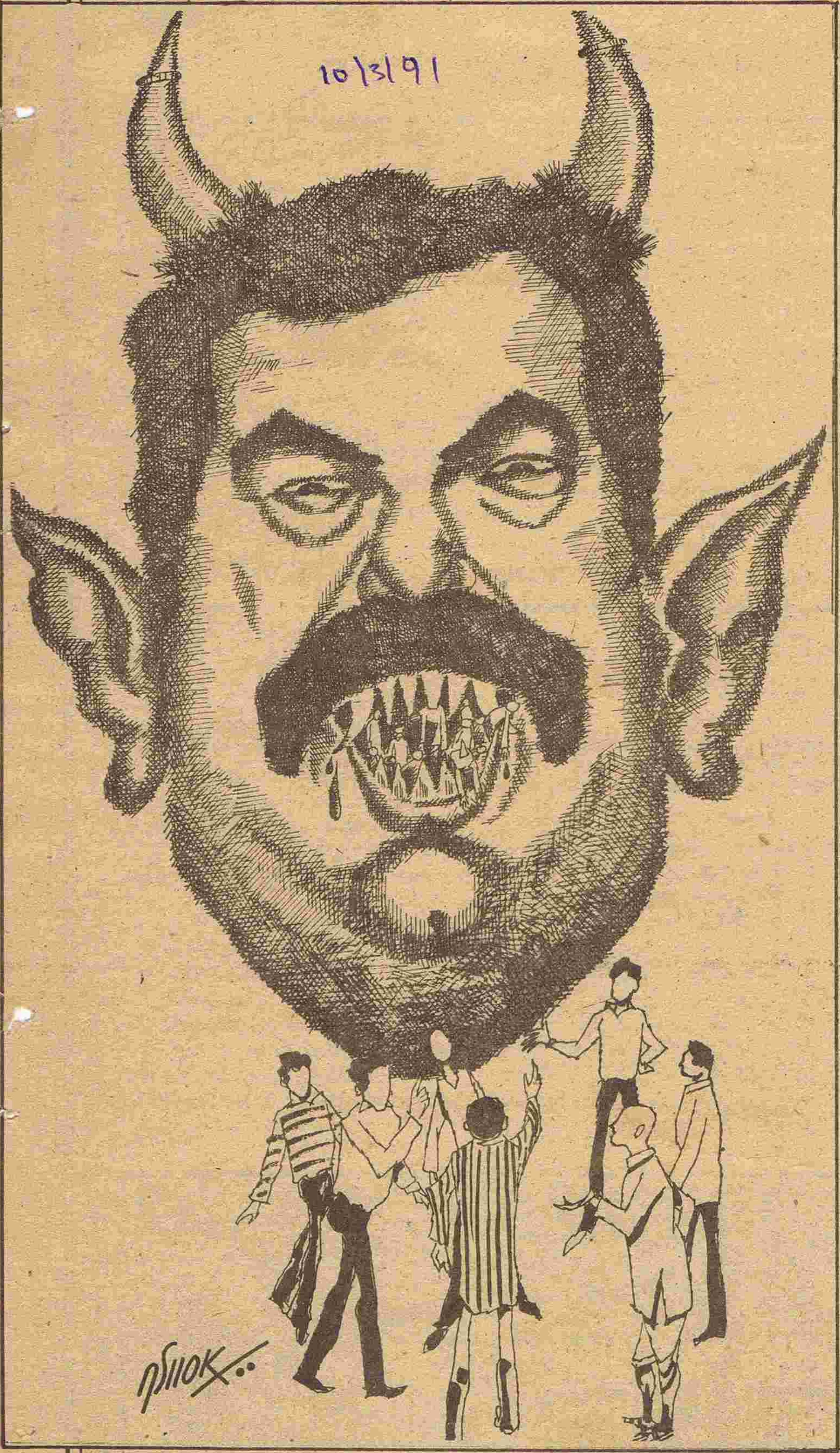

కదా. అంచేత మందులూ కావాలి.

మొదటిరోజు యుద్ధం ఆరంభం అయిందనగానే చూడాలి.

మాతరం వారంతా చాలా ఉత్సాహం చూపించారనే చెప్పాలి. ఇప్పటివరకూ మా తరంవారికి యుద్ధం గురించితెలియదు. మా చిన్నతనంలో ప్రపంచ యుద్ధమే వచ్చినా ఆ విషయం మాకు తెలియదు కదా.

మాలో ఎంత ఉత్తేజం కలిగిందంటే.. చేస్తున్న పనులన్నీ ఆపేసి – రెండు వర్గాలుగా తయారయిపోయాం.

ఏమైనా బుష్‌గాడు బుష్‌గాడేనండి. తాపీగా నిద్రపోయి తెల్లారేటప్పటికి హాయిగా బాంబులు కురిపించాడు. అసలిక్కడ మనం యుద్ధం మొదలైందో లేదో తెలియక చూస్తున్నామా? అమెరికా టీవీలో లైవ్ చూపించారంట. హాయిగా మనం ఆదివారం సినిమా చూసినట్లు చూశారు"

ఏమాటకామాట చెప్పుకోవాలి బుష్ ప్రపంచంలో అందరికీ ఫోన్లు చేసి యుద్ధం మొదలు పెడుతు

అయిదుగురిని తయారుచేసుకున్నాడు. అవసరాన్ని బట్టి అందులో ఒక్కొక్కరు వెళ్తుంటారు. లేకపోతే ఒకేసారి రెండు విభిన్న ప్రాంతాలలో వుండటం ఎలా సాధ్యం.

"అది సరే ఆమెరికావాడు అన్ని బాంబులు వేస్తుంటే సద్దాం ఎందుకిలా కూర్చున్నట్లు"

"ఎన్నిచెప్పుకున్నా తరగవు.

నాకు ఆశ్చర్యం కలిగించిన విషయం ఏమిటంటే.

అప్పటివరకూ ఎలాంటి విషయాలూ పట్టించుకోని ఆనేకమంది యుద్ధం ఆరంభంతో ప్రపంచదేశాల గురించీ, రాజకీయాల గురించీ మాట్లాడటం ఆరంభించేరు. ముందు వారు కనిపించిన పుస్తకాల్నీ, పేపర్లనీ చదువుతున్నారు. ఇవన్నీ మంచి పరిణామాలే అనుకున్నా, వారి చర్చల్లో ఇటు బుష్‌గానీ, అటు సద్దాంగానీ, వారి చర్యలు వారికి అద్భుతం అనిపిస్తున్నాయి. వారి దృష్టిలో వారు హీరోలుగా కనబడుతున్నారు. అంతేగానీ ఈ యుద్ధం అవసరమా? దీని పరిణామాలు ఏవిధంగా వుండబోతున్నాయి? ఇందుకు మనం చెల్లించాల్సిన మూల్యం ఎంత ఈవిషయాలు మాత్రం రావడంలేదు.

మొదటి రెండు రోజులూ బాగానే ఉంది.

ఎవరికి తోచింది వారు, ఎవరువింది వారు, ఎవరు చదివింది వారు తమ తమ బాణీలో వినిపించడం చేశారు.

రెండు రోజుల తర్వాత యుద్ధం ఉత్సాహం ఆగిపోయింది.

బుష్‌కీ, సద్దాంకి కూడా ఆగిపోయే వుంటుంది.

మాకో మిత్రుడున్నాడు. అతను "బావున్నావా?" అనే ప్రశ్నకు బాగున్నాను అని బలవంతంగా చెప్పాల్సి రావటాన్ని అభినయించి చూపిస్తాడు.

నాకు ఈ యుద్ధకారకులు అలాంటి స్థితిలో ఉన్నారనిపిస్తుంది.

యుద్ధం వస్తున్నా నొస్తున్నా నంటూ వచ్చేసింది.

మరి బాధ్యత గలవారందరూ సమావేశం అయిపోయారు.

"కిలోనూనె ముప్పై నాలుగు రూపాయలకు అమ్మిస్తాం" అంటూ ప్రకటించారు.

మొదటిరోజు పెద్ద హడావుడి లేదు.

మేమందరం యుద్ధం కబుర్లు చెప్పుకుంటూ కూర్చున్నాం.

నా వరకూ నేను శ్రోతనే.

వారు చెబుతున్న విషయాల మీద విని ఊరుకోవడం మించి మాట్లాడటం మొదలు పెడితే అక్కడ ఓ గల్ఫ్ వాతావరణం వస్తుంది.

అంతకుముందు యుద్ధం వద్దు అంటూ ప్రదర్శనలు జరుగుతుంటే అందులో నేనూ పాల్గొనటం జరిగింది.

మంచివిషయాల మీద దరిద్రపుకామెంట్లు చేస్తుంటారు.

పోనీ వీళ్లందరూ అలాంటి కామెంట్లు చేసేంత గొప్ప ధనవంతులా అంటే అదీలేదు.

గల్ఫ్‌యుద్ధమూ.. అరకిలో నూనెకోసం ఆరాటం ఒకటేనా? అలా చూడొచ్చా? ఎవరు నేర్పినా మన వాళ్లకు ఇలాంటి కుతర్కాన్ని బాగా నేర్పుతున్నారు. చూద్దాం.

కొంతమందిని జీవితానుభవమే మార్చితీరాలి. మరొకరి వల్లకాదు.

నేను చాలా బలవంతంగా నిగ్రహించుకోవలసి వచ్చింది.

వారితో సీరియస్‌గా చర్చించడానికి కూడా ఏం లేదు. మనం గట్టిగా మాట్లాడాం అనుకోండి. అందులో విషయంగురించి అర్థం చేసుకోరు. వ్యక్తిగతంగా తమకేదో అవమానం జరిగినట్లు భావిస్తారు. అందుకే నేను మౌనంగా ఉండటం.

నాకనిపిస్తుంటుంది.

కనీసం తప్పుడు అభిప్రాయాలైనా సరే.. ఓ అభిప్రాయానికి కట్టుబడి వున్నవారితో వాదించవచ్చు. అసలు అభిప్రాయం అంటూ లేకుండా ఎక్కడ ప్రారంభం అవుతారో, ఎక్కడ అంతంచేస్తారో తెలియనివారితో విషయాల మీద వాదించడం అనవసరం.

నాలుగు రోజుల తర్వాత.

మా వాళ్ల కంఠస్వరం మారింది.

మా బ్రాండ్ సిగరెట్లు దొరకడం లేదు. ముందు బ్లాక్ అయిపోయాయి. డబ్బులు ఎక్కువిచ్చి కొందామన్నా ముందు దొరకాలిగా"

"మందు దొరకుతుందా?"

"దానికేం కొదవలేదులే"

పొరపాటు పడుతున్నారు. అదేదోదేశంలో కార్లకు

అప్పుడు ఈవిషయాన్ని మా వాళ్లంతా కేవలం ఆ ప్రదర్శకుల స్వంత విషయంగా మాత్రమే చూశారు.

అంతకుమించి ఎలాంటి ఉత్సాహం చూపించలేదు.

దాని స్థానంలో ఈరోజు బాంబుల పట్లా, క్షిపణుల పట్లా... నాయకులపట్లా అంత ఆరాధనతో మాట్లాడుకోవడం వింటుంటే నాకైతే మహా చికాకుగా వుంది.

రెండోరోజు మొదలైంది.

ఇంక చూడాలి.

చేతుల్లో రంగు రంగుల కార్డుల్తో బారులు తీరిపోయారు జనం. అందులో కొందరికి ఓ కిలో ఇస్తారు. కొందరికి అరకిలో ఇస్తారు.

ఉదయం ఎనిమిది గంటలకి ఆరంభం అయ్యే ఈ కోలాహలం రాత్రి ఎనిమిది గంటలు దాకా కొనసాగింది.

అరుపులు... తిట్టుకోవడాలు... నెట్టుకోవడాలు... ఒకరిమీద ఒకరుపడటం... ఎవరు ఎవరో తెలియదు. కొంతమంది ముందుగా పోయించుకోవాలనుకుంటారు వారిని వెనక్కినెట్టాలని మరికొందరు

పెట్రోలుపొయ్యరంట బీర్లు పోస్తారంట"

అంటే అదికూడా దొరకదన్నమాట"

"చస్తున్నామయ్యా బాబూ.. ఈ యుద్ధం ఎప్పుడు ఆగుతుందో"

దాందేముంది లేవయ్యా వెధవ సిగరెట్లదేముంది. అవి కాల్చకపోతే నీ ఆరోగ్యానికే మంచిది. కొంతకాలం యుద్ధం జరగనీ అందామనుకున్నాను.

చెప్పానుకదా అనవసరం.

గ్యాస్ అయిపోయిందయ్యా

కిరసనాయిలు దొరకడం లేదు.

బియ్యం, కూరలు బాపురే

రైళ్లూ, బస్సులూ రద్దు చేస్తున్నారు.

కరెంటుకోత దారుణంగా వుంది.

వీళ్లెవరయ్యా దరిద్రులు

దొంగవెధవలు

ఎవడబ్బ సొత్తని– దోచుకుందామని యుద్ధాలు

ఇట్లయితే బతకడం కష్టం

అవును

యుద్ధం ఆగాలి

నిజం వెంటనే ఆగాలి!

మా వాళ్ల మాటలే ఇవన్నీ

ప్రయత్నం చేస్తారు.

అక్కడ పరిస్థితి ఎంత భయానకంగా తయారైందంటే–

పనిచేసుకోవడానికి లేదు. అంతగా అరుపులు.. కేకలూ.. మేం చేయగలిగిందేంటంటే

తిరిగి చర్చలు..

అదిగో లేడీ సద్దాం దురాక్రమణ చేస్తోంది"

"బుష్ ఊరుకుంటుందా?"

"ఆయిల్ వారండీ" అన్నాడో మేధావి.

అందరూ ఆయనకేసి చూశారు. ఆయన చెప్పడం మొదలుపెట్టాడు.

ఈ దృశ్యం ఇంతకూ గల్ఫ్ యుద్ధం దేనికంటారు. ఆయిల్‌కోసమేగా చమురుబావుల కోసం తన్నుకు చావటం ఏమిట్రా అనుకున్నా.. ఇప్పుడలా అనుకోవటంలా"

ఎందుకని?

అతను మాట్లాడకుండా నవ్వేడు.

చెప్పండి సార్ అందరూ అడిగేరు.

"అరకిలో నూనెకోసం వీళ్లంతా యుద్ధం చేస్తున్నారు కదా. మరి వాళ్లు బావుల కోసం యుద్ధం చేయడంలో తప్పేం కనపట్టంలా" అన్నాడు. అందరూ ఒక్కసారి ఘొల్లుమన్నారు.

నిజమే బాస్.. ఏం యుద్ధం... ఏ యుద్ధం.. రెండు జాకెట్లు చిరిగి పోయాయనుకో" అన్నాడొకడు.

తిరిగి అక్కడ నవ్వులు.

నాకు వింటానికి ఎబ్బెట్టుగా వుంది.

అయినా వాళ్లతో ఎందుకులే అని ఊరుకున్నాను.

వీళ్లందరూ అనేక విషయాలమీద, అందులోనూ

ప్రెసిడెంట్ బుష్.

సద్దాంకూడా లెక్కలు వేస్తున్నారు.

రోజుకు ఎంత ఖర్చవుతుంది?

ఎన్ని బాంబులు వేశారు? ఎంత ధ్వంసం అయ్యింది?

ఎంతమంది మరణించారు?

ఇప్పుడు మర్యాదగా బయట పడడం ఎలా?

ఈ యుద్ధం ఇంక కొనసాగరాదు.

వారి మనసులో మాటల్ని అందిపుచ్చుకుని శాంతి ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారు.

ఎవరికి చేతులు కాలాయో వారికి తెలుసు.

వారు ఆకులు పట్టుకుంటున్నారు.

మనుషులందరిదీ ఒకే ప్రపంచమనీ..

ఎవరి చేతులు కాలినా, అవి అందరికీ నొప్పేనని తెలుసుకోవాలి.

యుద్ధాలు అనివార్యం కాదు

మానవజాతి ఇంకా ఎదగలేదు.

వారింకా

యుద్ధం తరువాత కళ్లు తెరుస్తున్నారు ఎవరి స్థాయిలో వారు

యుద్ధమనేది లేకుండా కాదు!!

"యుద్ధం" మరణించే రోజొస్తుందా?"

'యుద్ధం' చేయటానికి ఏమీ మిగలకుండా పోతుందా?

ఈ ప్రశ్నలకు జవాబులైనా 'యుద్ధం' లేకుండా రాబట్టుకోగలిగితే బాగుండును.